

Víla

Robert Křesťan

C **F C** **F C**
1. Jde po skosený trávě a jde tak, jak se to píše:
Dmi **Gmi Dmi A Dmi** **Gmi Dmi**
s větrem v zádech, s kytkou v hlavě, důstojně a tiše,
C **F C G** **C G**
a z polí slítají se ptáci a každéj z nich jí věří,
F **B F** **C** **F C**
a ona se pak vrací a má v rukou jejich peří.

C **F C** **F C**
2. Je to můj člověk s hlavou v kříži, umírající v horku,
Dmi **Gmi Dmi** **Gmi Dmi**
můj plakát na refýži i má socha u New Yorku,
C **F C G** **C G**
je to můj voják beze jména, i ten parník v ústí Něvy,
F **B F** **C** **F C**
je to jediná má žena, jenže ta, která to neví.

Ami **Dmi Ami**
Dmi Ami
*: Místo k ní však mířím někam, kde je ten, co se tak vzteká,
B **Es B** **F** **B F**
že ta hrůza, kterou čekám, není ta, která mě čeká.

C **F C** **F C**
3. Ten můj pocit nemá hranic, ta má víra bez rezervy,
Dmi **Gmi Dmi** **Gmi Dmi**
že už nezmůžu se na nic, ani na pevný nervy,
C **F C G** **C G**
natož na nějakou vílu, a že už nevím, o co kráčí,
F **B F C** **F C**
třeba nemám sílu, a třeba mi to stačí.